

РЕШЕНИЕ

№ 26811

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9736** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Коракс Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Русина Т.-М., срещу Ревизионен акт № Р-22221423001078-091-001/15.02.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частите потвърдени с Решение № 1194/29.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частите в които е потвърден, като незаконосъобразен поради противоречие с приложимите разпоредби на действащото данъчно законодателство. Излагат се доводи за необоснованост, сочи се, че е издаден в нарушение на императивните правила, издаден при съществени нарушения на административно- производствените правила.Иска се от съда отмяна на РА, в оспорените части, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Б. поддържа жалбата, моли за отмяна на РА в оспорените части, като незаконосъобразен и за присъждане на разноски по приложен списък.Моли съда да вземе предвид изложените съображения в жалбата.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- [населено място] при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юрк. К. моли съда да отхвърли жалбата, като неоснователна и потвърди оспорения акт.Прави искане за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не взема становище по жалбата.

Административен съд-София град, III отделение, 36 – ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221423001078-020-001 от 02.03.2023 г., връчена на 14.03.2023 г. по електронен път, изменена със Заповеди №Р-22221423001078-020-002 от 14.06.2023 г. и №Р-22221423001078-020-003 от 14.07.2023 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „К. ГРУП“ ЕООД за определяне на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 18.02.2020 г. до 28.02.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221423001078-092-001 от 15.11.2023 г., връчен на 15.11.2023 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано като процесуално допустимо, а по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221423001078-091 -001 от 15.02.2024 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 11.03.2024г. Установени са допълнителни задължения за ДДС общо в размер на 28 6966,17 лв., произтичащи от:

- доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 2, във връзка с чл. 66, ал. 1 от ЗДДС общо в размер на 721,02 лв. за извършени доставки на обект за бързо хранене, за които жалбоподателят е приложил преференциалната ставка съобразно чл. 66, ал. 2 от ЗДДС;

- отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т.2, предложение 1 от ЗДДС общо в размер на 17 560,01 лв., с мотив, че доставките /наем на хотел и консумативи/ са използвани за,предоставяне на безвъзмездни хотелски услуги на бежанци от У.;

- отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, общо в размер на 4 923,44 лв., по фактури от „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД за наем и режийни разходи, които са приети от ревизиращите за обезщетение;

- отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС общо в размер на 899,14 лв. за платени лизингови вноски за лек автомобил Тойота, модел С-НР;

- отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 общо в размер на 2 784,05 лв. за по фактури, издадени от „М КАР СОФИЯ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] за покупка на резервни части и консумативи за лек автомобил Б. 750;

- отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС общо в размер на 1 778,51 лв. за покупка на гориво, свързано с експлоатацията на леките автомобили.

На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са били начислени лихви в размер на 4 710,35 лв.

Установено е, че „КОРАКС ГРУП“ ЕООД извършва импресарски услуги, свързани с изпълнителско изкуство на територията на РБългария; счетоводни и одиторски услуги и данъчни консултации; хотелиерска и ресторантьорска дейност от обект под наем; платен паркинг. Изброените дейности осъществяват от наети обекти по силата на договор с „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД на адрес [населено място], ул. „С. шосе“, Гребна база „С.“ - П.. Освен това жалбоподателят е стопанисвал наето търговско помещение на две нива с обща площ 30 кв.м. за приготвяне на кафе и сандвичи, находящо се в [населено място], [улица].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК органите по приходите са връчили две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДОПЗЛ/, с които са изискани търговски, счетоводни и платежни документи, справки и писмени обяснения. В отговор са представени изисканите доказателства, описани в РД.

На 11.07.2023 г. е извършено посещение в търговския обект за бързо хранене, за което е съставен протокол с №1865404.

След анализ на събраните доказателствата и данните от информационната система на НАП, касаещи дейността на дружеството, органите по приходите са приели, че са налице основания за корекция на декларираните резултати по ЗДДС, както следва:

I. За извършените доставки и начисления данък.

Установено е, че за извършените продажби на кафе, сандвичи, пакетирани храни и напитки в търговския обект в [населено място], [улица] жалбоподателят е начислявал ДДС в размер на 9%.

РО е приел, че за реализирания облагаем оборот е приложима стандартната ставка на данъка за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната по смисъла на чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, а не намалената ставка от 9 на сто. Мотивите за това са, че не са установени обстоятелства за наличие на достатъчно помощни услуги, съпътстваща доставките на услуги — храна и напитки, за да се квалифицират извършените от „КОРАКС ГРУП“ ЕООД доставки, чрез обекта за бързо хранене, като „ресторантьорски и кетърингови услуги“ по смисъла на т. 61 на § 1 от ДР на ЗДДС.

С оглед на изложеното с РА за отделните данъчни периоди м. 12.2022 г., м. 01.2023 г. и м. 02.2023 г., на основание чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 66, ал. 1 от ЗДДС е доначислен ДДС общо в размер на 721,02 лв., представляваща разликата между приложената от жалбоподателя ставка и стандартната такава.

II. За получените доставки и ползваното право на приспадане на данъчен кредит.

С РА на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 27 945,15 лв., както следва:

1. Отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 2, предложение 1

от ЗДДС в размер на 17 560,01 лв. за данъчни периоди м. 11.2021 г., м. 12.2021 г., м. 02.2022 г., м. 03.2022 г., м. 04.2022 г., м. 05.2022 г., м. 06.2022 г., м. 07.2022 г., м. 12.2022 г., м. 01.2023 г. и м. 02.2023 г., по фактури, издадени за наем и префактурирани разходи от „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД, както и за платени режийни, свързани с предоставянето на хотелиерски и ресторантьорски услуги на бежанци от У..

Органите по приходите са изследвали посочените услуги, като проверили регистрите за настаняване, отчетите за извършени продажби, които съдържат обобщена информация за лицата, на които са предоставени услугите, постъпилите плащания и издадените в тази връзка документи от Министерство на туризма /МТ/. Констатирано е, че през периода от 01.07.2022 г. до 31.10.2022 г., в хотелската част и в стопанисвания ресторант в [населено място], [улица], Гребна база „С.“ — П., от дружеството са извършвани услуги за бежанци от У. по програма за хуманитарно подпомагане и финансирана от МТ. Началото на периода за предоставените услуги е определен на база предоставеният сключения договор за наем от 01.07.2021 г., в който е отбелязано, че наем се дължи от 01.10.2021 г. Крайният период е преценен на база установени задължения за неплатен наем и префактурирани режийни и изрично уточненото условие в т. 13.3 на договора, че неплащането на наема, разходи за консумативи и такса смет, наемодателят има право да прекрати договора без предизвестие, както и предоставено от жалбоподателя уведомление, издадено „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД за освобождаване на наетите помещения. Въпреки изложените констатации по отношение на периодите, в които са направени корекции с изложените мотиви не е признат данъчен кредит и за периодите от м. 12.2022 г. до м. 02.2023 г.

Аргументите на органите по приходите са, че получателите на хотелските и ресторантьорските услуги не са заплатили за тях, поради което е формиран извод, че са предоставени безвъзмездно.

Предвид изложеното на основание чл. 70, ал. 1, т. 2, предложение 1 от ЗДДС са извършени корекции на упражненото право на данъчен кредит общо в размер на 17 560,01 лв.

2. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС в размер на 4 923,44 лв. за данъчни периоди от м. 12.2022 г. до м. 02.2023 г., по фактури, издадени за наем и префактурирани разходи от „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД за хотелска част на наетия обект в [населено място], [улица], Гребна база „С.“ - П..

Установено е, че към 28.02.2023 г. жалбоподателят има задължения в размер на 283 829,31 лв. по кредита на счетоводна сметка 401 „Доставчици“ към НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД. Във връзка с условието за прекратяване на договорите за наем поради неизпълнение /неплащане/ на задълженията на наемателя, е представено уведомление, според което Съветът на директорите на „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД е взел решение да бъдат прекратени едностранно по вина на наемателя договори №21-449-1/5/01.07.2021 г., №21-449-1/6/ 01.07.2021 г. и №21-442-1/3/01.07.2021 г. Същите са с предмет отдаване под наем на хотелска част 1 /използван за офис/, хотелска част 2, както и ресторант и паркинг. Договорите са прекратение на основание чл. 13.3 от същите, а на основание чл. 39 от тях, /където са уговорени неустойки/, „КОРАКС ГРУП“ ЕООД е следвало да предаде доброволно владението на имотите на 21.11.2022 г. на комисия от служители на НСБ ЕАД.

Констатирано е, че дружеството е отчетло разходите за наем и консумативи и съответно е ползвало право на данъчен кредит по тях, но за посочените периоди не са отчетени приходи, респ. не са

осчетоводени фактури, отчети от Е. и други документи за получени приходи от продажби, свързани с използването на търговските обекти.

Предвид разпоредбата на чл. 236 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ органите по приходите са счели, че няма правно основание жалбоподателят да стопанисва наетите обекти след взетото решение за едностранно прекратяване /14.11.2022 г./ и е формиран извод, че наемателят дължи обезщетение за незаконосъобразното ползване, а не наем. Тъй като съгласно чл. 26, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС, неустойки и лихви с обезщетителен характер не са възнаграждения по доставки и не следва да се облагат с ДДС.

Предвид изложеното е прието, че фактурите, издадени от „НАЦИОНАЛНА СПОРТНА БАЗА“ ЕАД от м. 12.2022 г. до края на ревизирия период са с предмет неустойки по договорите, а не изрично посоченото основание „наем, ел. енергия, вода, Т. за ниво 1 -во и 2-ро“. Съответно неправомерно в тях е начислен ДДС. На основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е коригирано упражненото право на данъчен кредит общо в размер на 4 923,44 лв. по фактури, описани на стр. 42 от РД.

3. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 05.2022 г. до м. 07.2022 г. и от м. 09.2022 г. до м. 02.2023 г.

Констатирано е, че от ревизираното лице е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 899,14 лв. по фактури за платени лизингови вноски по Договор за финансов лизинг № 226747766711/13.04.2022 г., сключен с „ОТП ЛИЗИНГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] за закупуване на лек автомобил марка Тойота С-НР. От приложения талон за регистрация на МПС е установено, че автомобилът е вписан като „лек“, поради което е прието, че е същият попада в легалното определение по § 1, т. 18 от ДР на ДОПК.

Предвид чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер 899,14 лв. за платените лизингови вноски.

4. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит за м. 11.2022 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Констатирано е, че от ревизираното лице е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 2 784,05 лв. за по две фактури, издадени от „М КАР СОФИЯ“ ЕООД за покупка на резервни части и консумативи за лек автомобил Б. 750LD X. с регистрационен номер С., шаси W..

От информационната система на КАТ е установено, че същият автомобил е собственост на трето лице - „ЕН ДИ АЙ ПРОПЪРТИС“ ЕООД. Предвид липсата на доказателства за стопанисването на превозното средство под наем или на друго основание е прието за недоказано, че използването на автомобила е свързано с икономическата дейност на жалбоподателя.

С оглед на това е преценено, че за упражняването на данъчен кредит по двете фактури за същия не са изпълнени условията на чл. чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от с.з.

5. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 2 и чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 10.2021 г. до м. 12.2021 г. и от м. 02.2022 г. до

м. 02.2023 г.

Установено е, че освен посоченият по-горе автомобил Тойота С-НР, дружеството разполага и с Ф., модел Т. с регистрационен номер С., придобит от „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ЕООД, за който не е ползван данъчен кредит. И двете моторни превозни средства са регистрирани като „лек автомобил“.

Констатирано е още, че в дневниците за покупки жалбоподателят е включил фактури за покупка на гориво от различни контрагенти, по които е ползвал право на приспадане на пълен данъчен кредит общо в размер на 1 778,51 лв. Поради това на основание чл. 70, ал. 2 и чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 778,51 лв. за покупка на гориво, свързано с експлоатацията на моторните превозни средства категоризирани като леки.

Жалбоподателят е оспорва РА в частта на допълнително установените задължения и начислени лихви, като с Решение № 1194/29.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП е изменен Ревизионен акт №Р-22221423001078-091-001 от 15.02.2024 г., в оспорената част на установените резултати по ЗДДС, както следва:

- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 11.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 712,75 лв. определен на ДДС за внасяне в размер на 123,66 лв., ведно със съответните лихви;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 12.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 351,38 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 533,73 лв.
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 02.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 660,17 лв. и лихви в размер на 151,61 лв. определен на ДДС за внасяне в размер на 660,17 лв. и лихви в размер на 29,24 лв.;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 02.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 974,83 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 47,17 лв.
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 03.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 269,64 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 241,36 лв.
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 04.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 1 634,72 лв. определен на ДДС за внасяне в размер на 399,23 лв., ведно със съответните лихви;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 05.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 2 280,19 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 398,88 лв.;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 06.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 15,08 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 4 092,24 лв.;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 07.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 7 756,37 лв. определен на ДДС за внасяне в размер на 5 046,14 лв., ведно със съответните лихви;
- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 12.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 1 385,16 лв.

определен на ДДС за възстановяване в размер на 983,97 лв.,

- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 01.2023 г. ДДС за внасяне в размер на 3 025,81 лв. определен на ДДС за възстановяване в размер на 468,10 лв.,

- установения с РА резултат по ЗДДС за м. 02.2023 г. ДДС за внасяне в размер на 9 268,10 лв. определен на ДДС за внасяне в размер на 6 387,00 лв., ведно със съответните лихви;

И изцяло потвърден РА в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди м. 10.2021 г., от м.08.2022 г. до м. 11.2022 г., ведно с начислените лихви. Жалбоподателят е обжалвал пред съда РА, в частите потвърдени с Решение № 1194/29.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

По делото е била допусната за изслушване ССЕ, заключението по която е прието неоспорено от страните, като съдът напълно дава вяра на изготвеното от вещото лице заключение, като обективно, компетентно и безпристрастно. Вещото лице по първи въпрос е дало заключение, че в таблица 1 на стр. 3 — 7 от заключението, са представени фактурите, по които не е признато право на данъчен кредит в неотменената част от Ревизионен акт № Р- 222214230010378-091-001 от 15.02.2024 г. В таблицата са посочени номера и дата на издаване, данъчната основа и начисления ДДС, вид, количество и стойност на доставките. Описаните фактури вещото лице сочи, че са отразени в счетоводството на „КОРАКС ТРУП“ ЕООД.

Фактурите са включени в Дневниците за покупки и в Справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Същото обстоятелството е намерило отражение и в Ревизионен акт № Р-222214230010378-091-001 от 15.02.2024 г.

Дало е отговор, че в хода на проверката е установено, че направените разходи за придобиване на стоки и услуги, описани в Таблица 1, са надлежно отчетени по дебита на сметка 601 „Разходи за материали“ и сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Последващото им приключване в сметка 611 „Разходи за основна дейност“ потвърждава, че същите са пряко обвързани с оперативната дейност и формират счетоводния финансов резултат на „КОРАКС ЕРУП“ ЕООД за съответния отчетен период.

По трети въпрос: Има ли съпроводителни документи по процесите доставки, налице ли са и ако да - как са отразени същите в счетоводството на жалбоподателя: Вещото лице е отговорило, че към документите по делото е представен Договор за финансов лизинг №

226747766711/13.04.2022 г. (лист 285, том 1 на делото) между „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД от една страна, в качеството на лизингодател, и „КОРАКС ГРУП“ ЕООД като лизингополучател. Видно от Обратна ведомост за 2022 г. (лист 349, том 2 на делото) задължението по договора за финансов лизинг е отразено посредством следните счетоводни записвания:

Дт с/ка 205 „Транспортни средства“

Кт с/ка 159 „Други заеми и дългове“ — със сумата на главницата и остатъчната стойност

За останалите доставки на гориво и резервни части са представени единствено фактури.

Посочило е и каква е сумата по непризнато право на данъчен кредит и лихвите, като се съобрази ревизионния акт и Решението на директора на дирекция „ОДОП“, които са представени в Таблица 2 на стр. 9-10 от заключението на вещото лице, (тъй като жалбоподателят не ги е изчислил правилно).

По делото са приобщени доказателства от ревизионното производство, както и представените в хода на производството писмени доказателства.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт, в оспорената част се обжалва в срок, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от РД, който на практика представлява неразделна част от издадения РА. Оспореният акт съдържа разпоредителна част, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите

и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от З. е въведена фикция за саморъчен подпис.

Видно от установената фактическа обстановка, през периодите, попадащи в обхвата на ревизията, „КОРАКС ГРУП“ ЕООД е извършвало дейност в обект за бързо хранене, което обстоятелство не е спорно. От Е. са отчетени обороти за м. 12.2023 г. в размер на 2 167,80 лв., за м.01.2023 г. в размер на 2 555,40 лв. и за м. 02.2023 г. 2 885,66 лв. За извършените продажби от този обект, жалбоподателят е начислил ДДС като е приложил ставка 9%, за посочените периоди съответно 188,35 лв., 219,23 лв. и 259,71 лв.

С РА е формиран извод, че извършваната дейност в търговския обект не отговаря на условията за прилагане на чл. 66, ал. 2, т. 3 от ЗДДС. Поради това е доначислен данък общо 721,02 лв. /до размер на стандартната ставка/, като са съобразени декларираните от жалбоподателя задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 2, т. 3 от ЗДДС /в сила до. 12.2022 г., изм. ДВ, бр. 71 от 2020 г., в сила от 01.08.2020 г. до.12.2022 г., доп. ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 01.12.2020 г. до.12.2022 г., изм. - ДВ, бр. 111 от 2021 г., в сила от 01.01.2022 г./, ставката на данъка е 9 на сто за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи. В жалбата се претендира прилагането на тази ставка.

Определение на термина „Ресторантьорски и кетъринг“ услуги е дадено в § 1, т. 61 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС, съгласно което това са ресторантьорските и кетъринг услугите по смисъла на чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) №282/2011 на Съвета 01 15 март 2011 г, за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕС относно общата система на данъка върху добавената стойност. Не е ресторантьорска или кетъринг услуга доставката на приготвена или неприготвена храна от супермаркети, магазини и други подобни.

Съгласно чл. 6, §1 от Регламента ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорска услуга е доставката на такава услуга в заведенията на

доставчика, а кетъринг е доставката извън помещенията на доставчика.

Правилно за конкретния случай е преценено именно дали продажбата на сандвичи, кафе и пакетирани храни, приготвени в обект за бързо хранене, представлява доставка на стока - храна, или се счита за доставка на ресторантьорска услуга.

Ресторантьорска услуга обичайно е предоставянето на храна за консумация на място в стопанисвани от доставчика закрити помещения и/или обособени зони на открито с подходящо съответно оборудване, включително маси и столове, и с включено сервитьорско обслужване. Ресторантьорски услуги са налице и при предоставянето за консумация на място в ресторантите за самообслужване /какъвто е процесния случай/ - заведения, в които се предоставя на клиентите достъп до инфраструктура, осигуряваща възможност за консумация на закупената храна на място, предоставят се мебели — маси и столове, съобразно броя на клиентите, /а не само елементарно оборудване, позволяващо на ограничен брой клиенти да консумират храната на място/, достъп до санитарни помещения, отопление /климатизиране на заведението /когато същото е закрито помещение/, поддържане на хигиената в заведението. Наличен е обслужващ персонал, към който клиентът би могъл да се обърне при необходимост за разяснения и който предлага индивидуални порции, съобразно индивидуалните поръчки на клиентите, предоставяне на прибори и други подобни, необходими за храненето, почиства масите в зоните за хранене. Тези обстоятелства дават основание да се приеме, че е налице доставка на ресторантьорски услуги, независимо, че в тези случаи храната не се поднася на масата на клиента.

В разглеждания случай дейността на „КОРАКС ГРУП“ ЕООД се осъществява в нает обект с РЗП 30 кв. м. и не се предлагат помощни услуги, които превръщат доставката от такава на стока в доставка на услуга, поради което логично е прието, че в такъв случай е налице доставка на стока и следва да се приложи стандартната ставка.

Констатирано е от представените счетоводни документи, че „КОРАКС ГРУП“ ЕООД не е отчитало произведена кухненска продукция или услуга в посочения търговски обект, а доставка на стоки, при което закупените са отчетени по сметка 304 „Стоки“, а продадените - по сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, т. е. не е разграничило доставките на услуги от тези на стоки, съответно не могат да бъдат разграничени, поради което и РО правилно са приложили разпоредбите на ЗДДС, като са начислили данък

със ставка 20 на сто.

По отношение на допълнително установените задължения, произтичащи от отказан данъчен кредит свързан с експлоатацията на МПС, съгласно представените талони за регистрация на Тойота и Ф. Т. са категоризирани като леки автомобили. Докато Б. 750LD X. с регистрационен номер С. то никога не е бил притежание на ревизираното лице. В хода на ревизията не са представени изрично изисканите с ИПДПОЗЛ №P-22221423001078-040-001 / 27.03.2023 г., връчено на 05.04.2023 г. доказателства за използването на МПС за дейността, в т.ч. пътни листове, които жалбоподателят твърди, че притежава. В производството пред съда също не са представени такива документи.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС задължените лица нямат право на данъчен кредит, когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрението и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали. Изключение е предвидено в чл. 70, ал. 2 от с.з., когато автомобилите и разходите за тях са свързани с използването им за специфична икономическа дейност, а именно транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги и др.

Безспорно е установено, че жалбоподателят не е извършвал никоя от тези дейности, поради което от РО правилно му е отказано право на данъчен кредит и РА се явява законосъобразен и в тази част. Приетото по делото заключение не променя направените от съда изводи и по горните съображения и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, III отд., 36 – ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Коракс Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Русина Т.-М., срещу Ревизионен акт № P-22221423001078-091-001/15.02.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частите потвърдени с Решение № 1194/29.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, с които са определени допълнителни задължения по ЗДДС за отделните данъчни периода в общ размер на 12

948,17лв. и начислени лихви общо в размер на 2 086, 20лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: